

[Torben Lund]

poltilsynet ikke har nogen mulighed for at have indseende med prisdannelsen. Og hvis man spørger Monopoltilsynet selv, vil man få det samme svar: at det i realiteten intet kan stille op over for de priskalkulationer og de prisfastsættelser, virksomhederne opstiller.

Noget helt andet er hele importsiden, som med det nuværende system heller ikke kan kontrolleres. Vi er oven i købet i den situation – det kan bare tjene til illustration af det – at Medifområdet, altså medicinimportørerne, ikke vil oplyse, f.eks. hvad de har af markedsføringsudgifter her i landet. Vi har fået oplyst af sundhedsministeren i nogle svar, vi modtog i går, at man nok fra de danske medicinfabrikanter oplyser et tocifret beløb – jeg tror, det er omkring 80 mio. kr., de bruger til markedsføring i 1986 – hvorimod vi får oplyst, at medicinimportørområdet ikke kan oplyse sine markedsføringsudgifter. De seneste oplysninger, man har, er fra 1978. Man har altså i 10 år ikke ville opgøre, hvad man har af markedsføringsudgifter her i landet.

Jeg synes, det er dybt utilfredsstillende. Det, vi kunne få oplyst, var, at man i 1978 brugte hundrede og nogle og tredive millioner kroner på markedsføring fra medicinimportørernes side. Det er ikke en tilfredsstillende måde og slet ikke på sundhedsområdet.

(Kort bemærkning).

Ib Jakobsen (FK):

Jeg kan så blot konstatere, at hr. Torben Lund rider på to heste i denne sag. Han siger ganske vist, at det er urimeligt, at priserne på medicin er så høje, som de er. Men han vil ikke selv gå i spidsen for en ændring, nemlig ved det, han har mulighed for: en nedsættelse af momsafgiften.

Vi har på det seneste fået oplyst, at den omlægning af arbejdsgiverafgifterne, som hr. Torben Lund og hans parti i forbindelse med finansloven var med til at indføre, har betydet, at medicinpriserne nu bliver forøget med endnu 60 mio. kr.

Det er altså forhold, som hr. Torben Lund accepterer, så derfor synes jeg, der er tale om hykleri, når hr. Torben Lund fra denne talerstol harcelerer så meget over medicinpriserne, som han gør. Det kan jeg selvfølgelig beklage.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kan forstå, at Fælles Kurs nu synes, det er vigtigere at angribe hr. Torben Lund og Socialdemokratiet end medicinalindustrien. Jeg vil nu godt holde fast i kontrollen med medicinalindustrien, som industriministeren mener er udmærket.

I den sammenhæng synes jeg det kunne være interessant at se på, hvilke indgreb Monopoltilsynet rent faktisk har foretaget siden lovændringen i 1983. Jeg vil godt spørge industriministeren, om han ikke kan bekræfte, at der kun har været ført én eneste sag mod medicinalindustrien siden 1983, nemlig sagen om de to identiske p-piller, Neogynon og Tetragynon, og at den sag endte med, at tilsynet måtte konkludere, at man ikke kunne gribe ind, på trods af at den ene pille, der altså var magen til den anden, blev markedsført til en ca. seks gange så høj pris. Er det ikke korrekt?

Jeg vil godt citere fra afgørelsen fra Monopoltilsynet:

»Efter lovændringen, altså i 1983, er tilsynet reelt afskåret fra at gribe ind i prisfastsættelsen hos en forskende virksomhed, hvis virksomhedens samlede indtjening ikke er urimeligt høj eller priserne er helt ude af takt med de tilsvarende priser i udlandet.«

Det har man tilsyneladende ikke ment – hvis man havde mulighed for at gribe ind – at de har været siden 1983. Det vil altså sige, at man mener at kende indtjeningsmulighederne og forrentningen af egenkapitalen, også i de udenlandske firmaer. Det må jo være grundlaget for at kunne gribe ind over for dem.

Så vil jeg godt have at vide: Hvordan er egentlig den samlede indtjening hos Schering i Vesttyskland, som man altså ikke kan gribe ind over for?

Hvis der skal være logik i det her, må man enten kunne gribe ind over for det enkelte præparat, eller også må det være muligt at kende den samlede indtjening hos de firmaer, der opererer på det danske marked.

Lis Aaltonen (KF):

Jeg opfatter denne forespørgsel i dag som en fortsættelse af den debat, der blev ført i medierne sidst på året i 1987, en debat, der langt hen ad vejen drejede sig om apotekerpriser samt prisforskelle på ens præparater.